

உ

சிவமயம்.

ம து னை க்

கண்ணங்குத்தனார்செய்த

க ர ா ந ர ற் ப து.

இஃது

உ ர ா யு ட ன்

சண்முகசுந்தரமுதலியா

ரவர்களாற்பரிசோதித்து

திரட்சுபுரமபுத்தகவிபாராபம்

ச ப ர ப தி பி ள் வள

ரவர்களது

மட்டுவார்குமுலாம்பாள் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

மிதுளாவி.

சித்தாத்திரிப்பேட்டைசாமிநாயக்கர்விதி-சக - ௧௯௨௨

சங்கமருவியாபதினென்பீழ்கணக்காவுன
 காலடிநான்மணிநாளுற்பதைந்தொகைமுப்
 பாஸ்கடுகங்கோவைபழமொழி-மா மூல
 மெய்நிலைகாஞ்சியோடேலாதிமொன்பவே
 கைநிலைவாங்கீழ்கணக்கு.
 என்பவைவாம்.

000000000000000000-000000000000000000
 000000000000000000-000000000000000000

சிவமயம்.

காந்தாற்பது மூலமும் உரையும்.

பொருகடல்வண்ணன்புனைமார்பிற்றார்போற் ... *
 ற்ருவில்விலங்குன்றித்தீம்பெயறும் ... *
 வருதுமெனமொழிந்தார்வாராக்கொல்வானம் ... *
 கருவிருந்தாலிக்கும்பொழுது. ... *
 (தோழிதலைமகட்குப் பருவங்காட்டிவறபுறிஇயது)

எ-து பொருகடலினதுநிறம்போன்ற நிறத்தினே
 புனையான் புனைந்தமார்பிற் பூமலைபோல விந்நிரவி
 ஸ்விஸங்கரகலுன்றி வினியபெயல்விழாநிற்க வருவே
 மென்றுசொலலினார் வாராரோ மனைகருக்கொண்டி
 ருந்து துளிகளோவிடாநின்றதாதலான். (க)

கடுங்கதிர்நல்கூர்க்கார்செல்வமெய்த

கெட்டுக்காடுகேர்ச்சினையினக்-கொடுங்குழை
யினேவருவார்நமொன்றெழில்வான
மின்னுயவந்துகூரைத்து.

(இதுவுமது.)

எ-து பகலோலுடைய கடுங்குதூர்கள்வறுமையு
றக் கார்காலஞ்செல்லமுற கெடியகாடெல்லாயிகப்பய

கார்காலத்து

ன்றாக் கொடுங்குழையுடையாய் நமரின்பொழுதே.
வருவொன் நெழிலையுடையமுகின் மின்னாவின்ற தவர்
துகாயறிவித்த. (உ)

வரிநிறப்பாதிரிவாடவன்போழ்ந்த.

யிரமணம்நண்புறவினாவி-புரள

வுருமிடிவானமிழிய வெழுமே

நெருநவொருத்திநிறத்து.

(பருவங்கண்டழிந்த, லைம்களாற்றல்வேண்டி.

தோழிதனதாற்றாமையேதான்வரைத்தது.)

எ-து வரிநிறத்தையுடையபாதிரிப்பூ வர்டும்வ
கை காற்றினூடறுக்கப்பட்டிளமணலையுடையதண்புற
வின்கணலக்கட்டிபுரள வுருமிடிக்குமுகிலிழிதராவிந்
றதெழாவின்றது. நெருநம் நையலவொருத்திமாட்டு
வருந்துவான்வேண்டி-எ-து. அல்லது உநெருநத்தே
தொடங்கித் தனியாண்மாட்டென்றுமாம். (உ)

ஆடுமகளிரினமஞ்ஞையணிகொள

காடுங்கடுக்கைகவின்பெறப்பூத்தன

யாடுவலையேதும்பருவம்பனைத்தோளி

வாழிம்பசலை மருந்து

(பருவங்காட்டித்தலைமகளைவற்புறுத்தியது.)

எ-து கூத்தாழிமகளீரேபோல மயில்களழகுபெ
றக் காடுகளுங்கொன்றைகளானழகுபெறம் பூத்தள

மூல மும் உகாயும்.

௫

அப்பூக்களைப்பாடுவண்டிகளுமுதாரின்றன, ஆதலாற்ப
னைத்தோளி வாழிம்பசலைக்குமருந்திப்பருவம்-எ-து(

இகமுநர்ச்சொல்லஞ்சிச்சென்றார்வருதல்

பகழிபோலுண்கண்ணாய் பொய்யன்மையின்டைப்

பவமுஞ்சிதறியவைபோலக்கோபம்

தவமுந்தகையபுறவு.

(இதுவுமது)

எ-து இகழ்வார்சொல்லஞ்சிப் பொருட்குச்
சென்றார்வருத லம்புட்பான்றவுண்கண்ணப்பொய்யன்
மையாம். இவ்விடத்துச் சிதறியபவமும்போலக் கோ
பங்கள்பாக்குந்தகைமையுடையவாயின காடுகளா
தலான்.

(௫)

தொடியிடவாற்றாதுலைந்தகோணைககி

வயிவிடைபோழந்தகன்றகண்ணாய்வருந்தல்

கடிதிடிவானமுரணு நெறியிடைச்

சென்றாரைநீடினயினென்று

(இதுவுமது.)

எ-து வளையிடுதற்குச் சம்பாவாய்த் தளர்த்தேநா
 னேநோக்கி மாவடுவினடுவேபோழ்ந்தாற்போல வகன்ற
 கல்லாணியுடையாய்வருந்தாதொழி, கடிதடிக்குமழை
 முழுககன்றது கெடியவழிச்சென்றானா நீடா, தொழி
 மினென்று சொல்லீ—எ-து. (சு)

கூர்நாற்பது

கச்சியார்க்கீதல்கண்ணுர்த்தெறுதலுக்
 தச்செய்வான்சென்றூர்தருஉந்தளிரியல்சுங்
 பொச்சாப்பிலாதபுகழ்வேள்வித்தீப்போல
 வெச்சாரு ின்னு மழை.

(இதுவுமது.)

எ-து தம்மைகச்சியார்க்கீதலும் பகைவனாக்கெ
 தித்தலும் இவ்விரண்டுகதம்மை நிலைவறுத்துவனவாக
 நினைத்துப்பொருட்டுச்சென்றானாக் கொண்டுவருக த
 னுர்த்தவியல்பினையுடையாய் மறப்பில்லாதபுகழையுடை
 யவேள்வித்தீப்போல வெம்மருங்குமின்னுநின்றமழை—
 எ-து, (சு)

மண்ணியன்னூலத்துமன்னும்புகழ்வேண்டிப்
 பெண்ணியனலலாய்பிரிந்தார்வாலகடறுக
 கண்ணியலஞ்சனாதோய்ந்தபேரகையாவு,
 துண்ணரும்பூத்த புறவு.

(இதுவுமது.)

எ - து மண்ணியன்றவுலகத்துநிற்கும்புகழவே
 ண்டியபெண்ணியல்பையுடையகல்லாய் நலுமாயப்பெரு

ருட்குப்பிரிர்கார் வருதலைச்சொல்லாரின்றது, கண்ணி
 ம்புயற்றப்பட்ட வஞ்சனத்தைத்தே தாய்ந்தனபோலக்கா
 டுக்களும் துண்ணியவருட்புகளை மலரப்பட்டபுறவுக
 ள்—என்று. (அ)

சூர முகட ன் பு ன்

கருவினைதன்மலர்போற்பூத்தனகார்க்கேயுந்

மெரிவனப்புற்றனதோன்றி-வரிவனை
 முன்கையிறப்பத்துமந்தார்வாஸ்கூறு
 மின்சொற்பலவு முனாத்து.

(இதுவுமது.)

எ-து கருவினைகளுந் தன்மலர்போலப் பூர்த்தன
 கார்ப்பருவத்திற்கெதிர்த்தெரியினது வனப்பையுற்றன்
 தோன்றிப்பூக்களும் வரியையுடையவனைகண் முன்கை
 யினின்றானீங்க வின்சொற்பலவுமுனாத்துப்போயினார்
 வருதலை இன்றன. (க)

வானேறுவானத்துமந்தவயமுர

ணானேற்றொருத்தலதனோடெதிர்த்தெறுப்ப
 கான்பாற்றொலிபிற்குமொன்றேரொன்றோழி
 மேலிதளிர்ப்பவரும்.

(இதுவுமது.)

எ - து மனையேறு முகிலின்கணின்னொலிப்ப வ

வினையு முன்னையுமுடைய வானேறுவியவொருந்த ல
 வ்வுருமேற்றோடுநொடிக் கான்யாற்றொலிபோ
 லகதம்மாவாழ்ந்தியகாதலந்தே மொன்னுடையதோழிவி
 ன்மேனிதளிர்ப்பவராவின்றது—எ-று. (40)

புணர்தரு செல்வந்தன்குஞ்சென்றார்
 வணொரெனியம்புந்நயவிலவருதல்சுடறு

அ

க ச ர் க ற் ப து

மணீர்த்தெழும்பாம்பினறலைபோற்புணர்கோடல்
 பூங்குலையிந்தபுறவு.

(இதுவுமது.)

எ-து பொருநதியசெல்வத்தைக் கொளவேண்டி
 சென்றார்வளைந்துதழைத்தவைமபாவினையுடையார்வி
 னைந்துவருதலைக்கூறுகின்றன, வண்ணந்தெழுநகபா
 ம்பின்படம்போலப்பொருந்திய கோடல்களாற்பு வருலை
 யீனப்பட்டபுறவுகள்—எ-று-ஐம்பால்-பெண்மயிர்.(41)

மையெழிலுண்கண்மயிலன்னசாயலா
 யையந்தீர்காட்சியவாவருதறிண்ணிதா
 நெய்யணிஞஞ்சரம்போலவிருங்கொண்பூ
 வைதலும்மேரு வலம.

(இதுவுமது.)

எ - து மையையுமெழிலையுமுடையவுண்கண் ணு
ய் மயிலன்னசாயலாய் ஐயநீரகதவறிவினையுடைய ந
க்காதலர்¹ வருதல்மெய்ம்மை, கெய்பணிநதபானைகள்
போலப்பெரியமுடிக் ண்டோறுமவலமாகவெழா தின்
நவர்தலான். (கஉ)

எந்தெழில்லுல்லாயேமார்ந்தகாதலர்
கூத்தல்வனப்பிற்பெயறுழுவேந்தர்
கனிதேறிவாளரவம்போல்க்கண்டவ்வி
யொளிந்துபுயின்று மனது.
‘மூனமு’ உ ள ள யும்.

௯

(இதுவுமது.)

எ - து. அழகினையுடைய வேந்தியவல்லுலையு
டையாய் துணையோடு புணர்ந்தின்பமுற்றகாதலராகிய
மகளிர்கூத்தலழகுபோலப்பெய்ய வரசர்களிற்றையெ
ந்தவாளரவம்போலக்கண்டார் கண்ணவவ்வினொளி
விட்டுமின்னொகிளறதுமழை ஆதலானவருவா. (கஉ)
செலவந்தரல்வேண்டிச்சென்றகங்காதலர்
வல்லேவருதறெளிந்தாம்வயங்குழாய்
‘முல்லையிலங்கெயிநீனகறுத்தல்கார்
மெல்லவினிய நஞம்.

(இதுவுமது.)

எ - து செல்வந்தேடிக்கொள்ளவேண்டிப்போயி

னாக் காதலர் வினாந்துவருதலைத்தேறினும்விளங்காந்ந
றவணிகளைபுடையாய் முல்லைக்கொடிகண் (மகளி)ரிஸ
ங்கெயிறுபேரலவினும்வகை யழகியருளிர்தழக்க
ண்மெல்லவினியவாகவொலியாநின்றன. (கசு)

திருத்திழாய்காதலர் தீர்குவாலலர்
குருந்தன்குவிபிணருள்ளுறையாகத்
திருந்தினிவிவண்டுபாடவிருந்துமபி
யின் குழநூதம்பொழுது..

(இதுவுமது.)

- 6 - து திருத்தியவணிகளைபுடையாய் கங்காதலர்

௨௨

காந்நாற்பது

கம்மைநீங்குவாஸல் குருந்தினதுகுவிந்தவினாரினை
டமே தணங்குறையுனாகவிருந்து திருத்தியினிதாயிருத்
தவினியென்னும்பண்ணைவண்டுகளபாடப் பெரியதும்
பிகளினியகுழல்பேரணுதாரின்றயிக்காலத்தின்கண். ()

கருங்குயில்கையறமாமயிலாலப்

பெருங்கலியானபுரணும்பெருந்தோ

ளசோயினிவந்தனான்னரின்மேனிப்

பசைப்பழங்கன்கொண்.

(இதுவுமது.)

எ - து கருங்குயில்கள்செவகற்றுத்துன்பமுறநா
மயில்கள்களித்தாடும்கைக பெரியகலிப்பையுடைய ம
ழைமுழங்காரின்றது பெருந்தோளினையுடையாய் நின்

தசோகின்றுள்ளிரன்னமேனியீற் பசந்தபசலை மெலிவு
கொள்ளும்பாடி—எ-று. பழங்கண்-மெலிவு. (கக)

அறைக்கலிருவகாமேற்பாம்புசுவட்டி

யறைசூரலேற்றொடுபவ்வம்பருங்

யுறைத்திருள்கூர்த்தன்றுவானம்புசுன

யிறைத்தகைகொண்டன்றுபேதைதுதல்

(இதுவுமது.)

எ - து கடனீனாப்பருகிப் பறையொலிபோன்றி
ருத்த வொலியையுடையவருமேற்றொடுகின்று பாம்புக்
காவருத்தி யுறைக்கலிருவகாமேற்பெய்திருள்மிக்கது

மூலமும் உரை யும்.

கக

இல் ஆகலாற்றிறையின்றகைகாமையக்கொண்டதே
தாய்வினதுததல்—எ-று. (கக)

கல்பயில்லானகடந்தார்வரவாங்கே

க்லலிசைபேரோடுவானகடுகிறபச்

செல்வர்மனம்போற்கவினீன்றகல்கூர்த்தார்

மேனியோப்புல்லென்றகாடு.

(இதுவுமது.)

எ - து மலைகெருவியகானதைதக்கடந்துபோயி
றார்வருமவகை வவர்வருங்காலமவந்தவாறே மிக்கவா
சையையுடையவருமேறதடனேமேககளுலருக்கெல்
லாமொப்பகிறதலாற்செல்வர் துமனம்போலவழகைத்த
கதன முன்புநல்கூர்த்தார்மேனியோலப்புல்லென்றிருந்
தகாடுகள்—எ-று. (கக)

நாஞ்சிவ்வலவனிதம்போலப் பூஞ்சினைச்
 செங்கான்மர அருதகைநதனைபங்கோற
 றொழிபொலிமுன்கையோடோடுணையாவேண்டி.
 செந்நிலைச் சென்றதென்னெஞ்சு.

(வினைமுற்றியதலைமகன்பாகறஞ்சொல்லியது.)

எ-து கலப்பைப்படை வென்றியையுடையவெ
 ள்ளியோலிதம்போலப்பூனெகமையுஞ்செவ்வியதா
 ள்கையுமுடைய மரமரங்கள்விரிந்தனவாதலாதற்பாசி
 மையுடையகோற்றொழிபொலிந்தமுன்னகையுடைய
 கடவுடே - ௨௪௩௪ - இது

பா மோன்க ளெனக்குத்துணைவாகவேண்டி. நெடியகா
 னத்தைக்கட்டுத்துசென்றதென்மனம்-எ-து. (௧௯)

விதுசால்வேந்தன்வினையுமுடிந்தன
 வாறும்பதமினியவாவினவருமணி
 நாகமனுங்கச்செருமன்னர்சேனைத்
 தான்போலச்செல்லுமழை.

எ-து சிறப்பமைந்தவேந்தனுடைய வினைகளு
 முடிந்தன,வழிகளுஞ்செவ்வியினவாயின,வருமணிநா
 கக்கள்வருந்தும்வகை யுருமேற்றோடுகூடிச்செருமன்
 னர்சேனைத்தானைப்போலச்செல்லாநின்றதுமுகில- எ
 போறிமான்புனைதிண்டேர்போந்தவழியே
 சிறுமுல்லைப்போதெல்லாஞ்செவ்வி-நறுதுதற்
 செல்லமழைத்தடங்கட்சின்மொழிப்பேதைவராய்
 முள்ளெயிறேய்ப்பவடிந்து.

(இதுவுமது.)

எ - து எந்திரச்செய்கைகளான் மரட்சிமைப்ப
 ட்டபுனைநுள்ளேப்போந்தவழியே சிறுமும்ல்லைப்போது
 களெல்லாஞ் செவ்வியாகியவழியுதலையுஞ் செல்வ
 மழைபோன்றிருந்த கண்ணினையு மெல்லியமொழியி
 னையுமுடையதெதைவாயின்கண் முள்ளெயிரொகவ
 டியபயிட்டு-எ-து. (நின்றது-என்னும்பயனிலை. தொக்கது

மு ன மு ம உ ர டு ம்.

௬

இளைவருமீர்கட்டயரவுணையணிந்து
 புல்லுண்கனிமாவும்பூட்டியநல்லா
 ரிளநலம்போலக்கவினிவளமுடைய
 ராக்கம்போற்பூத்தனகாடு.

(இதுவுமது.)

எ-து சேவகரு மழிதரக்கட்டியுதித்தலைச்செ
 ற்ப சாமனாயைத்தலைக்கணணிந்து புல்லுண்டகவி
 மானினையுந்தேரோடுபூட்டுதலைச்செய்யும்வகை நல்லா
 ராகியமகனீரிளநலம்போலவழகுபெற்று வருவாயுடை
 யாருடையசெல்வம்போலப்பூத்தனகாடு-எ-து. (உஉ)

கண்டிரணமுத்தங்கடுப்பப்பறவெல்லாந்
 தண்டுளியாலிபுரளப்புயல்கான்று (லோ
 கொண்டெழில்வானமுங்கொண்டெறவன்கொ
 லொண்டொழியுநிலை.

எ- து தோழிதலைமகட்குப் பருவங்காட்டிவற்பு
 வத்தியது-எ-து. (உக.)

எல்லாவினையுங்கிடப்பவெழுநெஞ்சே
 கல்லோங்கு காண்களிற்பின்மதகாறும்
 மல்லிருக்கூந்தல் பணிநோனாள் கார்வான்
 மெல்லவுந்தோன்றுஞ் செயல்.
 கருங்காலவாகின்போரிப் பேரவவரும்
 விந்நந்தீர்த்தன்புறவிற்பெறுமிமலர்ந்தன

(உச)

ஈ

கார்காற்பது

சேர்ந்தனசெய்குறைவாராவனாறு
 கூர்ந்தபசலையவட்டு.

(உடு)

நலமிருகார்த்திகைநாட்டவரிட்ட

தலைகளளிளக்கிற்றகையுடையவாடிப்

புலமெலாம்பூத்தனதோன்றிசின்மென்மொழி
 னுதொடுவததமழை.

(உ௯)

முருகியம்பேரால்நானமுழங்கியிரங்க

குருசினேந்தனகானம்பிரிவெண்ணி

யுள்ளாதகன்னுரென் றாடியாம்பாரசாட்டிப்

பனையுட்பாயுட்பசப்பி.

(உ௭)

இமிழினைவானமுழங்கக்குமிழினைப்பூப்பொன்செய்

குழையிற்புணரனாகத்தன்பதஞ்செவ்வி

யுடையதாகெஞ்சேகாதலியூ

கவ்வையமுக்கச்செலற்கு.

(உ௮)

பொங்கருஞாங்கர்மலர்ந்தனதாங்காக்

கைவனகொன்முராலும்பகைகொண்ட
வெவவத்திசைகனும்வந்தனறுநாளுஞ்
செவலிபுடைபசுரம்.

(௨௬)

வனாமல்கவானஞ்சிறப்பவுறைபோழக
திருவிலநீமபெயறுமுத்திரைநாற
வூதைபுளிருநறுத்தண்கார்பேதை
பெருமடமரட்டுரைத்து.

(௩௦)

மு ன மு ம் உ ன ர பு ம்.

௧௮

கருச்செனிகத்தாணமருங்கினிச்சேர்ந்த
தெருமைமெழிலேநெறிபவர்குடிச்
செருமிருமள்ளரிற்செம்மாக்குஞ்செவ்வி
திருவதமகியானுசெய்நறி.

(௩௧)

காலோடக்கொண்டகெடாஅப்புகழ்வேட்டாகச்
செல்வர்மனம்போற்படாது
மகிழ்வணிபாண்முரலுங்கானம்
பீடாஅப்பெருநதகைநற்கு.

(௩௨)

கடனீர்முகந்தகமஞ்ஞெழிலி

குடமலையாகததுக்கொள்ளபடிக்ரு
மிடமெனவாங்கேகுறிசெயதேம்பேதை
மடமொழியெவ்வன்கெட.

(௩௩)

விரிதிரைவெள்ளம் வெறுப்பப்பருகிப்
புருவிறல்வானம்பெருவரைசேருங்
கருவணிகரலங்குறித்தார்திருவணிந்த

வெண்ணுதன்மாதர்திறத்து.

(க.ச)

சென்றகவகாதலசேணிகந்தாரொண்ணி

வென்றியநோயோடிமபைபலகடா

வென்றிமுரசினிர்வீயெழிலவான

வினதுமிரங்குமிவட்டு.

(க.டு)

சிரல்வாய்வனப்பினவாகிரலொப்ப

வீர்த்தண்டளவந்ததைத்தனிசீர்த்தக்க

நனை,

கார்த்திகை

செல்லுமழைமதர்க்கட்கிண்மொழிப்பேதைபூத்

கல்லீந்ததாகமக்கு.

(க.சு)

கருங்கடன்மேய்கதகமஞ்சுழெழிவி

யிருக்கள் ஞானையேறியுயிர்க்கும்

பெரும்பதககலையும்வாராகொல்வேந்த

னருகதொழிலவாய்த்தகயர்

(க.எ)

புகர்முகம்பூழிபுரவவுரா

நிலைவெஞ்சினவேழமபிடியோடினைதாழத்

தண்பதககலையும்வாராகொவன்கொலே

வெண்ணொடியூழிகிலை.

(க.அ)

அலவன்கணையப்பவரும்பின்றவிழந்த

கருஞ்சூரணைச்சிப்பகந்தழைஞ்சுடி

யிரும்புனமொக்கடிக்கொண்டார்பெருங்கவ்வை

யாகின்னகம்முரவர்க்கு.

(இ.அ.வுமது.)

எ-து அலவனது கண்ணினையேயப்பவரும்பினை
 யின்று பின்மலர்ந்த கருங்கதிரினையுடைய கொச்சிப்பக
 ன்தழையைச்சூழப்பெரும் புனங்களையுமவர்புதிதாகவே,
 குழுவிக்கத்தொடங்கினார்கள் ஆதலானம்மூரின் கம்பெ
 ரியவலராயிற்று நனகாதலராகியவர்க்கு—எ-து. (௬௯)
 வந்தனஞ்செய்குறிவாராவொன்று
 கொந்தவொருத்திக்குநோய்தீர்மருந்தாகி.

மூலமும்உரையும்.

௧௧

சித்தின்கருவண்ணங்கொண்டதெழில்வான்,
 நனதுமென்பேதைததுதல்.

எ-து வருவங்காட்டித்தலைமகளைத்தோழிவற்புறத்
 திபது. அவர்செய்குறிகளறுந்தன, அவர்வருகிலவொன்று
 தேர்த்தவொருத்தியாகிய நினக்குநோய்தீர்க்குமருந்தா
 கியிந்தின்களியினிறம்போலக் கருநிறத்தைக்கொண்
 டதெழில்வான், மெல்லியபேதாய்நின்னுடையதுதலினி
 யொளிபெறந்நதும்—எ-து. ஈந்தென்பதனை-பிந்தென்
 றுகுறுக்கியது. (௭௦)

கார்நாற்பதுமூலமும்உரையும்

முறநிறறு.

இத்தூலில்-௨௬-வது செய்யுள்முதல்-௩௮-வது,
 செய்யுளவகாபிரதிகளிலுளாகாணப்படலிலை. கல்வி
 ச்செல்வமிக்குடையார் தமது பிரதிகளிலுளதாயதெ
 ரிவிப்பாராதின (௨) வது முறையச்சிடுவதுடன் அச்சி

ஊத்தெரிவிப்போர்பெயரையும் வெளியிடப்படுகிம.

இங்஑னம்,

கொ-சண்முகசுந்தரமுதலியா

